

ger i det danske Folketing og ikke kan overdrages til Færøerne.

Tager vi den udøvende magt, ligger også en del af den udøvende magt hos politi og anklagemyndighed, der er danske myndigheder.

Og tager vi den dømmende magt, så er den pæredansk. Her har hjemmestyreordningen ikke den nødvendige dynamik, så jeg er ikke helt enig med statsministeren i hans ellers udmærkede redegørelse omkring rigsfællesskabet.

En løsrivelse uden de nødvendige forberedelser på både den økonomiske og politiske side bør betragtes som noget af en hasarderet satsning, da man ikke kender følgerne til bunds, og en amputeret suverænitet er ikke meget værd. Derfor er det vores politiske opgave at gå i gang med den proces, det er at forberede Færøerne til en økonomisk og politisk uafhængighed af Danmark.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det også er vores partis ønske at nå frem til dette mål. Men for at nå dette mål skal vi gøre vores hjemmearbejde, og det er ikke nok, at vi har fået et nyt regeringsgrundlag, der har nogle formuleringer omkring suveræniteten, og personlig er jeg sikker på, at koalitionen ikke selv har fundet ud af og har fundet sine egne ben i den her sag. Det er derfor nødvendigt, før vi går i gang med en hvidbog, at det færøske Lagting får en mulighed for at drøfte den her sag, således at man er klar over, hvad hvidbogen skal indeholde, før vi kan drage nogle slutninger og finde ud af, hvilke konsekvenser de ændringer, som vi måtte ønske, kan få.

Så min anbefaling skal være, at vi på Færøerne går i gang med den her proces, som er nødvendig. De ændringer er nødvendige, og jeg mener også, at statsministeren tydeligt tilkendegav, at hjemmestyreordningen trænger til en afløser, og det er vores bud, at vi kommer med en selvstyrelov, der fuldt ud har en nøje planlagt gang frem til en eventuel færøsk løsrivelse, på det tidspunkt det færøske folk måtte ønske en løsrivelse.

Men der findes selvfølgelig også en mulighed efter en politisk og økonomisk uafhængighed, at man stadig væk er inde i en eller anden form for et fællesskab.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til de nordatlantiske mandatets gennemgang heroppefra. Det er selvfølgelig

interessant for Dansk Folkeparti at høre, hvad der egentlig ligger bag den viden, som hr. Jóannes Eidesgaard har, om, at der er en tendens til, at der skal være en løsrivelse.

Har hr. Jóannes Eidesgaard nogen fornemmelse af, hvordan det rent tidsmæssigt kommer til at ligge? Bliver der muligvis en folkeafstemning i år 2000? Hvornår ser hr. Jóannes Eidesgaard mulighed for, at man så skal lave en hvidbog? Hvis det ikke skal være nu, hvornår forventes det så at være sådan, at færingerne kommer med et krav til Danmark om en reel løsrivelse? Og mener hr. Jóannes Eidesgaard, at der så kommer et krav om reel løsrivelse, der også forudsætter grundlovsændringer?

Og så kunne jeg også godt tænke mig at spørge hr. Jóannes Eidesgaard, om det i forbindelse med den debat og de samtaler, der har været med regeringen omkring den seneste aftale af 10. juni, har været fremme, at det har været vigtigt for den danske regering at få de færøske mandatets stemmer til pinsepakken. Har det været fremme, eller har det ikke været berørt under de forhandlinger?

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Omkring drøftelserne ved indgåelse af aftalen er jeg ikke i stand til at svare, da jeg ikke har været med i den delegation, der har forhandlet aftalen.

Vedrørende de andre spørgsmål, som er blevet stillet, vil jeg sige, at jeg regner med, og jeg håber inderligt, at pragmatismen vil vinde over de stemninger, der er i øjeblikket. Jeg har også tanker om, at det er vores opgave som det største oppositionsparti på Færøerne at sørge for, at vi får tilrettelagt en politik på Færøerne, der som mål har større selvstyre, som mål har en økonomisk uafhængighed og en politisk uafhængighed, hvor vi kan, hvis vi har lyst, proklamere Færøerne som en nation, hvor vores Lagting er vores parlament, og hvor vores rolle i Folketinget er udspillet. Det er der mulighed for, og det ser jeg også som den sandsynlige udvikling i denne sag.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Til hr. Peter Skaarups spørgsmål omkring tidsplanen: Den er vi vel ikke fuldstændig herre over, men landsstyret har forestillet sig, at koalitionen allerede i 1998 vil stadfæste, at Færøerne skal blive en suveræn stat, og at Lagtinget er